

Palol contra el cofoisme

DAVID CASTILLO coordinador

editorial

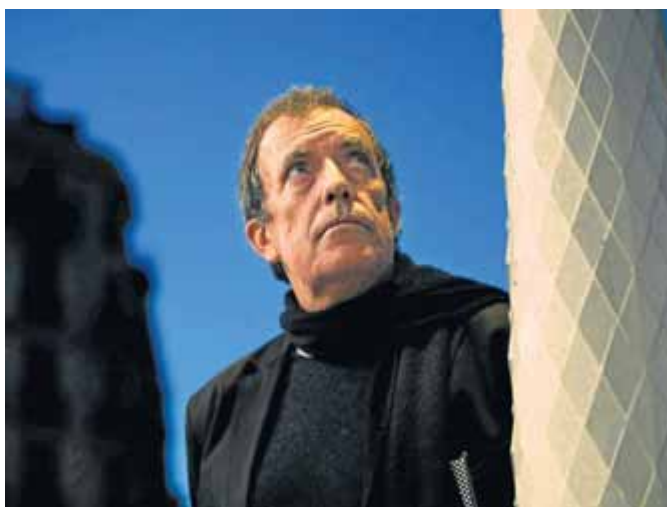
No és un profeta, però gairebé. Mentre corregia les proves del seu últim llibre, un assaig titulat *Meditacions des de*

Catalunya, Miquel de Palol em va dir que l'havia escrit per buscar-se problemes. El linxament hauria estat massiu si no fos perquè el país té una musculatura intel·lectual més esquifida que el cervell o l'economia. Palol ha deixat temporalment la poesia i la novel·la, on és un campió, per afrontar una lectura de la situació de Catalunya que en qualsevol país, amb una mínima dignitat, hauria generat el debat. Aquí només comentaris de mestretites, amb menys profunditat que una llesca de pa de motllo.

Saludem el llibre de Palol, que només havia conreat l'assaig lateralment, perquè incita a pensar i dona una interpretació diferent de les relacions de Catalunya amb Espanya, i, sobretot, amb la seva pròpia identitat. L'article de Sam

Abrams, amb què obrim la secció de crítica, en dona fe i li fa justícia.

Els lectors del suplement de fa anys trobaran avui a faltar la presència d'Emili

Palol ha lluitat contra els elements ROBERT RAMOS

Teixidor, que descansarà els pròxims tres mesos per recuperar-se d'una malaltia.

L'autor de la multipremiada *Pa negre* és un dels escriptors més versàtils de la nostra literatura i un dels més llegits per a

diferents generacions, des de nens petits fins als adults més exigents. Teixidor ha generat algunes de les novel·les amb més força i ben trenades de la literatura actual.

Un clàssic que ens ha acompanyat amb els seus comentaris sobre la cultura i que esperem que es reincorpori al més aviat possible. Mentrestant, un altre veterà del suplement, Lluís Llorc, omplirà el seu espai. És precisament Llorc qui signa un dels reportatges centrals d'avui. Repassa el còmic alemany sobre assassins en sèrie a partir de dues novetats. També ens inquietarà l'extens article de Xavier Serrahima sobre l'últim llibre de Paul Preston, *L'holocaust espanyol*, que va publicar l'editorial Base.

Preston ha fet un recorregut al llarg de dues dècades incorporant dades sobre les matances que es van fer al llarg de la guerra arreu de la península. El resultat és esclaridor i, alhora, repugnant. No hem volgut que aquest llibre d'història passés desapercbut. *

MOTELBARSTOW

RAFAEL VALLBONA

L'especialista de tot

Boris Vian va prendre una sortida en sentit contrari i la va convertir en una entrada. Per això la seva va ser una obra multidisciplinària, intel·ligent, passional, provocadora i valenta. Per això tots els especialistes, rucs, freds, submisos i porucs de la cultura del seu temps es van encarregar d'anorrear-lo. Sort en vam tenir de Raymond Queneau, que l'admirava i que no va parar d'insistir perquè li publicuessin *L'escuma dels dies*, una novel·la que llavors va passar per estrambòtica i fora de la norma imperant (el *pianòctel* és un invent que tots els bars moderns voldrien) i que, a penes deu anys després de la mort del seu autor, es va convertir en un senyal d'identitat transgeneracional, una mena d'*El vigilant en el camp de sègol* europeu. La història d'amor de Colin i Chloé és interpretada avui com una metàfora de la grandesa i la petidesa de la condició humana. L'amor i la desgràcia de la jove parella corre pels bulevards parisencs, seu a les terrasses de Saint Germain i es besa en discretes tauletes dels *bistros* del barri llatí com ho fa la vida dels altres.

Vagant per la riba del Sena m'arribo fins a la Biblioteca Nacional i em sento tan minúscul caminant entre les quatre torres com llibres oberts

com la parella protagonista de la novel·la se sentia al París bohemí i burgès de la postguerra. En una de les sales hi ha una exposició sobre Vian. L'anihilat, el maleït, el provocador d'*Escopiré sobre les vostres tombes*, el desertor que es descarava davant del president, és ara objecte d'homenatge pel sistema que el va considerar un rar poc desitjable. La capacitat del sistema per reinterpretar-se és infinita.

Als estudiants universitaris que passen entre frenètic *hip-hop*, cartells que proclamen poc menys que la provisionalitat de tot, cançons, pel·lícules, clubs, traduccions mal pagades i el capteniment pel menyspreu demostrat envers Vian, els costa d'entendre com una ment preclara i un esperit creador sense límits van poder ser tan maltractats. Boris Vian seria avui, és, de fet, un personatge essencial per reinventar la tradició cultural francesa i europea. En un exercici de mala consciència envejable, la BNF així ho ha reconegut amb aquesta exposició sempre plena a vessar. Aquí esperem actituds d'aquesta mena que vagin més enllà dels homenatges en vida (sempre tan sospitosos) o d'alguns espectacles patètics disfressats de modernitat a 300.000 euros la peça. *

SENYORRUC

GUILLEM CIFRÉ

